

מציאת דימויים.

ברוכים הבאים, בשם האלוהים. אני מביא לכם ברכות, ידידי היקרים. מברכת היא שעה זו.

העולם החומרי מציג בפניכם כל הזמן מכשולים שמונעים מכם לראות את העולם כפי שהוא באמת. מכשולים אלו כוללים זמן, מרחב ותנועה. זמן, מרחב ותנועה בעולם הרוח הנם שונים לגמרי מכפי שהם מתגלים בעולמכם. יש לכם תקופות זמן מוגדרות ומידות אובייקטיביות ובלתי משתנות. שנה היא שנה; חודש, שבוע, יום, שעה מתקיימים באופן שאינו תלוי בעמדות אישיות. אותו הדבר נכון לגבי מרחק. יש לכם גם כיוונים מוגדרים בברור – ימין, שמאל, למעלה ולמטה. לא כך בעולם הרוח.

יש סיבה טובה לכך שאני מזכיר מושגים אלו של זמן ומידה הערב. המדענים חשו וגילו חלק מאמת זו באמצעות פיזיקה גרעינית וחקר החלל החיצון. בעתיד הלא רחוק, חקר החלל החיצון יהיה מקובל כפי שטיסות באוויר מקובלות כיום. כשטיסים יושבים במטוס רגיל, הם אינם זקוקים למכשירים שיראו האם הם עולים או יורדים. כאשר החוקרים יטוּסו לבסוף בחלל החיצון, זה לא יהיה כך, וכולכם תוכלו לראות את האמת שבדברי. ברגע שאתם עוזבים את שדה המשיכה של הארץ, לא תוכלו לקבוע האם אתם נעים למעלה או למטה. כשהמטוס יעלה, תהיו תחת הרושם שהוא יורד, ולהפך. דבר זה הוא משמעותי מאד, ידידי. כיוון שלמרות שאתם חיים עדיין בעולם הגילויים הנראים, כשאתם חוקרים את החלל החיצון באמצעים טכניים, אתם מתקרבים לחוקי הרוח. תופעות אלו צריכות לפקוח את עיניו של האדם החושב.

דברתי אליכם רבות אודות החשיבות של חקירת נשמתכם, ובהרצאה האחרונה דנתי באופן מיוחד בדימויים הפנימיים, ברשמים ובמסקנות המוטעות שאדם יוצר במהלך מספר גלגולי חיים. דיברתי על החשיבות שבמציאת דימויים אלו. זוהי הדרך היחידה שבה תוכלו להבין את עצמכם ואת כל מה שקרה לכם ושימשיך לקרות עד שתמוססו ותתירו את הדימויים.

כמו בחלל החיצון, כך גם בהתפתחות העצמית שלכם: רק על ידי ירידה תוכלו לעלות. רק על ידי חקר המעמקים, האזורים העמוקים ביותר של הלא מודע שלכם, תוכלו להתפתח מבחינה רוחנית ולעלות במובן האמיתי. זמנית יהיה נדמה כאילו אתם בנסיגה. דיכאונות הנם כמעט בלתי נמנעים, זמנית, בחיפוש אחר מה ומי הנכם באמת. אבל, ידידי, חשבו על ההקבלה בין חקר החלל לחקירה-עצמית, שתקבל בקרוב אישור ע"י המדע האנושי. עליכם לרדת אל הלא מודע שלכם על מנת להגיע לשחרור ולבהירות של האמת המוחלטת, ככל שתוכלו לתפוס אותה בעודכם מצויים בגוף.

הבטחתי לכם שאמשיך הערב את הדיון במציאת-דימויים. יש מספר עובדות שהנן חשובות לקיומו של חיפוש שקדני. הדברים שאומר כאן לא יהיו בעלי משמעות רבה לאלו שמרגישים עדיין התנגדות לעלות על נתיב זה, ואשר רק מקשיבים למילים אלו. הם ישיגו אולי מעט יותר הבנה לגבי עקרונות נתיב-ההתמרה. מבטים חטופים אלו עשויים לבסוף לפתוח את הדלת לחיפוש האישי האקטיבי הנחוץ כל כך לטיהור מלא, כדי לחצות את הסף מן החשיכה אל האור. אני מבקש מכל אחד מכם שלא התחיל עדיין, אבל מוכן להתחיל, לבקש מאחד האנשים שבקבוצה הפנימית לעבוד אתכם, כיוון שזה לא יכול להיעשות לבד. סידורים ייעשו; הדרכה תגיע. כל מי שמשתוקק באמת לצמיחה רוחנית ימצא עזרה; בזאת אתם יכולים להיות בטוחים.

וכעת, ידידי, לפני שתתחילו לחפש אחר הדימויים שלכם, עליכם לדעת מספר עובדות חשובות. הראשונה היא שאינכם ניגשים ללא מודע שלכם מתוך עמדה של הטפת מוסר. הלא מודע שלכם אינו אוהב זאת והוא יתנגד. הוא ילחם נגדכם ויקשה על הנכונות המודעת שלכם להגיע להבנה אתו. בהתפתחותכם עד כה, הגעתם להכרה בחשיבותם של טיהור וידיעה-עצמית. כולכם התחלתם לחשוב על הטעויות, החסרונות והחולשות שלכם. אותו הדבר נכון ביחס לכל רמות ההוויה שלכם.

כשאני אומר "כל רמות ההוויה שלכם", אני מתכוון לכך שישנן מספר שכבות, לא רק שכבה מודעת ושכבה לא מודעת. למעשה, מספר דרגות של מודעות והוויה מתקיימות לגבי כל עמדה שניתן להעלות על הדעת, לגבי הפגמים והחולשות שלכם, כמו גם לגבי האיכויות והכוחות שלכם. בשורה התחתונה, הרושם המוטעה הפנימי קיים כצורה נוקשה ששולטת בכל האירועים שבחייכם. הוא מורכב גם מהפגמים שאותם אתם עשויים להכיר דיי טוב באופן מודע. אולם, ייתכן שאינכם מכירים בכך שאותן חולשות עצמן

מתקיימות ברמה נפרדת. לכן, אם אתם ניגשים לחיפוש מתוך עמדה של הטפת מוסר לעצמכם, תיתקלו בקשיים. זו הסיבה לכך שיעצתי לכם להתחיל מתוך גישה שונה.

הדרך הטובה ביותר להתחיל היא על ידי כך שתחשבו על הפגיעות, הקונפליקטים והבעיות שלכם. התייחסו לעמדות הפנימיות המוטעות שלכם כאל בורות וטעות. למעשה, זה מה שכל הפגמים הנם באמת! חשבו על המאפיינים הייחודיים שלכם, על הדעות הקדומות, על רגשותיכם המכווצים בתחומים מסוימים של החיים. חשבו כיצד אתם מגיבים רגשית לדברים מסוימים, ומתי וכיצד תגובות אלו חוזרות על עצמן לאורך חייכם. בחנו את האכזבות שלכאורה אין להן כל קשר עם פעולותיכם ותגובותיכם. לאחר מכן, כשתזהו דפוס, תהיו מסוגלים לראות את הקשר לעמדה פנימית שעד כה אולי חמקה מתודעתכם. רק לאחר שתשיגו הבנה מסוימת ביחס לתגובות הפנימיות שלכם ולהשפעותיהן על אירועים חיצוניים תראו שתגובות אלו אינן למעשה אלא פגם (fault) או מספר פגמים שקיימים ברמה עמוקה יותר, נפרדים למדי מהאישיות החיצונית שלכם.

ברגע שתכירו בכך שהתגובות הפנימיות שלכם נובעות מעמדה מוטעית, יעמדו בפניכם שתי אפשרויות. כל אחת מייצגת מכשול שמוסר באופן הטוב ביותר באמצעות מודעות. אפשרות אחת היא שתמצאו את אותם פגמים בהם כבר הכרתם ברמה חיצונית שטחית. ייתכן אפילו שהתגברתם על חלק מפגמים אלו במידה מסוימת. תהיו מופתעים מאד לגלות את אותן נטיות החוזרות על עצמן שוב. אתם עשויים להגיב באמירה שאתם כבר מכירים את הפגם הזה, וכך תמנעו מעצמכם להכיר בכך שגיליתם משהו חדש, למרות שאתם מודעים לקיומו כלפי חוץ. אבל חיוני שתתייחסו לפגם זה כאל משהו חדש, למרות היכרותכם עם קיומו החיצוני. אם לא תתייחסו אליו בדרך זו, לא תוכלו לחוות ולחיות מחדש את הרגשות המקוריים שהובילו אתכם ליצור עמדה זו מלכתחילה, ובלי לחוות אותם מחדש לא תוכלו להשיג את ההבנה הדרושה. כשתתקלו בתגובות או בפגמים מוכרים בדימויים הפנימיים שלכם, היזהרו מהעמדה לפיה אתם כבר מכירים אותם. אתם עשויים להכיר אותם, אך הם בכל זאת מתקיימים ברמה נוספת, ואתם מוכרחים לגשת אליהם מתוך אותה רעננות שבה הייתם ניגשים אליהם לו הייתם פוגשים בהם לראשונה. זכרו זאת, ידידי.

האפשרות השנייה היא שתפגשו נטיות שהגן מנוגדות לגמרי לעצמי שאתם מכירים באופן מודע. שוב, זה עשוי להיות מכשול כיוון שאתם עשויים להתפתות לומר: "או, אבל זה לא יכול להיות. פגם הזה לא יכול להיות שלי. למעשה, ההפך הגמור הוא אחת המעלות המשמעותיות ביותר שלי".

הבא ונציג מספר דוגמאות כדי להבהיר זאת קצת יותר. חשבו על אנשים בעלי תחושת אחריות חזקה בחייהם. משפחתם והאנשים אתם הם בקשרי עבודה יודעים שהם אחראים מאד. ועם זאת, כשהם מנסים להבין את עצמם ואת חייהם ומתחילים לחפש אחר הדימויים שלהם, הם עשויים להיות מופתעים לגלות שבדרכים מסוימות הם חסרי אחריות. המבוכה שתיגרם יכולה להוביל אנשים כאלה לדחות את הממצאים החדשים כמוטעים בגלל שהם סותרים חלק אחר של הווייתם. מתוך בלבול הם עשויים לכסות שוב במהירות על מה שבדיוק עמדו להוציא מהמחבוא.

או בואו וניקח אנשים הידועים כבעלי אומץ רב. על ידי חשיפת תגובות רגשיות מסוימות, נטיות ומצבים פנימיים, הם עומדים פנים אל פנים מול החלק הפחזן של אישיותם. הכרה זו עשויה להגיע כזעזוע לא קטן. אנשים יאמרו אז לעצמם שזה לא יכול להיות. הם עשויים לצטט מספר מקרים שבהם הם הוכיחו את אומץ לבם. ועם זאת, הגילוי שלהם של תגובות רגשיות מפותחות מסוימות תקף גם הוא.

לכן חשוב, ידידי, שתכירו בכך שבשכבה העמוקה ביותר של הדימויים שלכם אתם עשויים לגלות פגמים שאינם קיימים אצלכם כלפי חוץ. כלפי חוץ יש לכם בדיוק את התגובות ההפוכות, ובאופן אמיתי – לא רק כמסכה. אתם תמיד נוטים לחשוב במונחים של או/או. האנושות למדה עד כה שזה מוטעה לומר שאדם הוא טוב או רע. עד לכך הגעתם. אך הצורך לבטל כל שיפוט של או/או תקף גם לכל נטייה אישית – טובה או רעה. אם תשיגו הבנה כללית זו, ידידי, אם תטמיעו ידע זה בחשיבתכם, יהיה לכם הרבה יותר קל להגיע למטרה. באופן זה, כשתחדרו אל המישורים העמוקים יותר של הווייתכם, תוכלו להסיר קשיים שקיימים רק בגלל שאתם מתעלמים מכמה עובדות בנוגע לחיי הנשמה.

אנשים בימינו מדברים על פסיכולוגיה מעמקים. החיפוש-העצמי שלכם הוא בדיוק זה. אך על מנת לנצל בקרב, אתם צריכים ללמוד גם תפילה מעמקים, מדיטציית מעמקים וחשיבת מעמקים, ידידי. בתחילה התפילה או המדיטציה שלכם היא פעילות אינטלקטואלית, אך כשתגיעו לממצאים ברמה של העצמי הפנימי יותר, יהיה עליכם להעמיק יותר. ישנם רגעים נדירים שבהם אתם מלאים באלוהים ובחוקי האמת.

רגעים כאלה עשויים להתרחש הרבה לפני שתגלו רמות עמוקות יותר של תודעה. הרגשה זו אי אפשר לאלץ; לא ניתן לשלוט בה. היא חסד, ידידי. והיא תהפוך למצב מתמיד פחות או יותר ברגע שתהפכו את כל השקרים הלא מודעים למודעים ותנקו את עצמכם מהם.

הדבר אליו אני מתכוון ב"תפילת מעמקים", "מדיטציית מעמקים" או "חשיבת מעמקים" הוא שתיקחו את כל מה שגיליתם ביחס לתגובותיכם החבויות – בין אם הן עוסקות בנטיות שאתם פוגשים שוב ושוב ובין אם הן שונות למדי מן התגובות החיצוניות המוכרות לכם – ותחשבו על ההשפעה שלהן עליכם ועל אחרים. השוו אותן עם החוק הרוחני כפי שהוא מוכר לכם כעת. חשבו מנקודות המבט הרוחנית והמעשית כאחד. עבדו עם הידע שזה עתה נתגלה באמצעות חוויה-מחדש של הרגשות שהוא מעורר. אז חישבו עליו שוב באופן אוניברסיטאי ככל שתוכלו. התפללו לאלוהים להארה ולכוח נוספים על מנת לשנות את התגובות המוטעות שלכם. פשוט הטו את חשיבתכם לרמה עמוקה יותר ויישמו אותה לגבי הידע שמצאתם.

דבר זה עשוי שלא להיות קל להבנה עבור חלק מידידי, במיוחד עבור אלו שלא התחילו בחיפוש. אבל אני בטוח שרוב ידידי שהתקדמו בכיוון זה יבינו למה אני מתכוון. זהו נושא עדין וחשוב מאד.

אל תנטשו את ההבנה שזה עתה גיליתם, כיוון שאז תהיו עלולים ליפול חזרה לאותו דפוס ישן. אתם יכולים בקלות לרמות את עצמכם ולחשוב, שרק בגלל שמצאתם פיסת ידע חשובה ומשמעותית בנוגע לנשמתכם, לא נדרש יותר שום דבר נוסף. אבל אתם יכולים להיות בעלי ידע תיאורטי ועדיין להמשיך ולהגיב באותה דרך ישנה. אין זה מספיק למצוא הבנה פנימית לגבי הנטיות והתגובות החבויות שלכם ולהשאיר אותה כך. אחרי הכרה כזו העבודה רק מתחילה. זוהי המדיטציה המעמיקה, ברמה הרגשית העמוקה שגיליתם. אם תזניחו מדיטציה זו, ייתכן שתשמרו את מה שמצאתם, אבל בהדרגה הוא יהפוך למרוחק יותר, ידע תיאורטי בלבד במוחכם, בעוד שמתחתיו תמשיכו להגיב כמקודם. במקרה כזה, לא הצלחתם לשלב ולאחד את התגובות הרגשיות השגויות שלכם והמסקנות המוטעות עם הידע האינטלקטואלי שלכם.

רגשות הנם תלויי הרגל יותר מאשר נטיות חיצוניות; יתרה מכך, הם כל כך מטעים עד שלמרות מאמצים, הדפוסים הישנים שלכם עשויים להמשיך הלאה ולחמוק מתשומת לבכם. אתם כל כך רגילים לדחוק ידע לא נוח לתת המודע שלכם עד שאינכם יכולים להיפטר מההרגל ביום אחד. קטיעת ההרגל דורשת מידה רבה של תרגול, ריכוז ומאמץ. יש צורך לבסס דפוסי הרגל חדשים עד שתכירו בסימנים של הנטיות החבויות שמוכרחות להיעשות מודעות. עליכם לפתח רגישות מיוחדת אליהם – וזה לוקח זמן, כמובן.

אפשר גם ללכת לקיצוניות השנייה, שהיא מזיקה בדיוק כמו התגובה הישנה וכמוה מקובעת על ידי הדימויים שלכם. דבר זה עלול לקרות בגלל שבאופן לא מודע אתם חסרי סבלנות ורוצים לתקן את נטיות נשמתכם במהירות על ידי אמצעים קיצוניים – דבר שכמובן אינו אפשרי. או שזה עלול לקרות בגלל שאתם כועסים על עצמכם ופועלים ברוח של התמרדות, כנגד עצמכם כמו גם כנגד העולם בכללותו. תגובה זו היא מוטעית באותה המידה כמו הדפוס הישן. אתם רק משתמשים באופן פעולה שונה.

היזהרו משני מכשולים אלו, ידידי. הדרך היחידה לפעול בה היא בעזרת ההבנה שהשגתם; לקבל בשקט, בסבלנות ובהתמדה את אי יכולתכם הזמנית להגיב אחרת, תוך ידיעה שצמיחה איטית היא הדרך האפשרית היחידה. קחו את הידע שזה עתה גיליתם והתבוננו בו מזוויות שונות. התפללו ועשו מדיטציה ברמה העמוקה יותר של ידע חדש זה במקום ברמה החיצונית שעליה עבדתם קודם לכן. ייתכן גם שביססתם הרגלים בתפילה ובמדיטציה. הם היו שימושיים בשלב האחרון של ההתפתחות שלכם, אבל כעת עליכם לעבור לממד עמוק יותר.

נקודה נוספת בעלת חשיבות זהה שברצוני להביא לתשומת לבכם היא שבאופן מוזר, כל דבר שקשור בדימויים פנימיים מעוותים אלו גורם לכם לבושה עזה, אפילו כאשר הדימוי הוא אודות משהו שאיננו מבייש, אם לומר באוניברסיטיות. ייתכן שאין כל הצדקה לבושה; לא הייתם מרגישים שהתנהגות כזו מחייבת בושה אם הייתם פוגשים בה אצל אחרים. ברגע שיהיה לכם האומץ להוציא את רגשותיכם החוצה, תראו בעצמכם כיצד תחושות הבושה והמבוכה נעלמות לגמרי. אבל לפני שהם יוצאים, כל עוד אתם נאבקים אתם, תרגישו את הבושה באופן חזק מאד.

יכול להיות לכם פגם שהוא גרוע לאין שיעור מהדבר שבו אתם מתביישים, אבל כיוון שגיליתם אותו לפני זמן רב, למדתם זה מכבר לקבל אותו; לכן, אינכם מתביישים בו יותר. אתם עשויים אפילו להיות מסוגלים לדון עליו בפתיחות עם אחרים. אולם, פגם פחות בהרבה או נטייה שאין לה כל קשר גלוי לפגם או לחטא

גורמים לכם בושה עזה, כל עוד לא למדתם לקבל אותם. הבא נניח, שאתם מגלים שהייתם מושפעים מאד ותלויים באחד מהורייכם, דבר שכשלעצמו איננו מבייש. עד עתה התעלמתם מהמידה ומהאופן שבהם הייתם מושפעים ומעד כמה הנכם עדיין תלויים ברגשות שהתלות שלכם יצרה. כשאתם מגיעים לראשונה להכרה זו, היא גורמת לכם מבוכה עזה.

זוהי תגובת דימוי טיפוסית, ידידי. ואם תצפו שהיא תתרחש, תהפכו את הדברים לקלים יותר עבורכם. לא תהיו תחת הרושם הרגשי הסובייקטיבי שרק לכם יש רגשות כאלה. כיוון שזה מה שאתם מאמינים באופן לא מודע כשאתם מרגישים כה מבויישים. יצרתם לעצמכם נפרדות עם כל ההגנות הלא מתאימות שלכם. אך אם תכירו בכך שרגש זה של בידוד משותף לכולם, שזהו סימפטום שיש לצפות לו, תהיו מסוגלים לנטרל אותו על ידי כך שלא תייחסו לו חשיבות רבה כל כך. תשחררו את עצמכם מהחומה המפרידה שכולאת אתכם בחשכה, בבדידות, בפחד, באשמה ובבושה מזויפת. רק בדרך זו תוכלו לצמוח כאנשים חופשיים ולזקוף את ראשיכם, במקום להיות נשלטים על ידי הרשמים המזויפים והבושה שלכם. נדרש רק רגע אחד של אומץ כדי לעבור דרך מה שנראה כל כך מבייש ולהתייצב בפני עצמכם כפי שהנכם. זוהי הדרך היחידה לגלות את עולם התענועים שלכם של פחד ובושה, שחסר כל בסיס במציאות, בכל אופן. זכרו זאת.

לפיכך, ידידי היקרים, אתם רואים שכשאתם פונים פנימה ולמטה, אתם משיגים הבנה ביחס לצללים שבנשמתכם ומבינים כיצד הגיעו לידי קיום. כשתתבוננו במסקנות הרגשיות המוטעות שלכם, תגלו שמאבק בבושות הדמיוניות ובהתנגדויות שלכם בעזרת הכלים של סבלנות, מאמץ מתאים וכוח רצון, הוא באמת הדרך היחידה להתעלות רוחנית. המחשבה שאתם יכולים להימנע מירידה לכאורה זו ועדיין להשיג צמיחה רוחנית היא לגמרי לא מציאותית. זוהי רמייה עצמית ומשאלת לב. לא תוכלו להימנע מכך.

שאלה: אמרת שבני האדם קיבלו כולם את אותו משך זמן. האם זה אומר שזמן הוא דבר שונה לכל רוח אינדיבידואלית?

תשובה: מה שהתכוונתי הוא זה: בואו נאמר שיש לכם שעה. שעה תישאר שעה, בלי קשר לאופן שבו אתם תופסים אותה. דבר זה נכון בין אם הוא נעים או לא נעים. אתם יכולים למדוד אותה והיא עדיין תישאר באופן אובייקטיבי שעה. הרושם שלכם, מה שאתם חושבים ומרגישים במשך זמן זה, הוא סובייקטיבי ואין לו כל השפעה על השעה האובייקטיבית שעברה. כעת, בעולם הרוח הדברים הפוכים בדיוק. סובייקטיביות מתקפת את העמדה הרוחנית; כל מידה או כל ערך אחר הוא סובייקטיבי ברוח. האם זה ברור?

הערה: כן, תודה רבה.

שאלה: אני מתקשה להבין מהם מדיטציה ותפילה מעמיקים. אם התייחסתי כבר לבעיה, כיצד אוכל להתייחס אליה ברמה עמוקה יותר?

תשובה: הגעה לאותה בעיה ישנה ברמה עמוקה יותר מתרחשת באופן טבעי כאשר אתם ממשיכים לעבוד. אך ברגע שחשפתם גישה חדשה לבעיה, עליכם לחשוב, לעשות מדיטציה ולהתפלל מחדש בעזרת הממצאים החדשים. בין אם אתם מגלים את אותן נטיות שכבר הייתם מודעים להן, ובין אם אתם מגלים תגובות חדשות לגמרי, עליכם לגשת אליהן ברוח של התחדשות, במבט חדש, כך שתהדהדו עם חווית הגילוי. ואז עליכם לחשוב על כך. התפללו להטמיע את החומר החדש כראוי. התפללו לכך שתהיו מסוגלים לשלב אותו באישיות שלכם, כך שתהפכו לשלמים. ממצא חדש בדרך כלל אינו מתאים לתמונה השכלית שיש לכם על עצמכם. הוא קורא לתשומת לב אליו. כדי להפוך את הרגשות המעוותים לשלמים ובריאים, האדם צריך לעבוד על ממצאיו בדרך שהסברתי בהרצאה זו.

שאלה: רצית לדבר הערב על הבעיה של תשוקה לעומת ויתור.

תשובה: בהזדמנות קודמת אמרתי שהעדר-תשוקה עלול בקלות שלא להתפרש נכונה, במיוחד אם יש לכם במקרה דימוי שגורם לכם לפחד לחיות, לפחד להרגיש ולפחד לאהוב. הידע האינטלקטואלי החיצוני שאתם עשויים להשיג באמצעות לימוד רוחני עלול לתמוך בדימוי זה ועלול לשמש כרציונליזציה לפתרון המדומה של נסיגה מחיים, בגלל שהלא מודע השלילי מוכן תמיד להשתמש בטיעונים כאלה כדי להצדיק את עצמו ואת דימויו.

עם הידע שרכשתם מאז, תבינו כעת טוב יותר מדוע אמרתי בזמנו שיש להתייחס להעדר תשוקה בזהירות, אחרת זה יזיק יותר משיועיל. אנשים עם סוג זה של דימוי מפחדים מאד להתמודד עם העולם, עם רגשותיהם ועם האכזבות הבלתי נמנעות, כך שהם נסוגים ומשתמשים בהעדר תשוקה כהסוואה שתתאים לדימוי שלהם. זוהי תופעה נפוצה מאד. רק אלו שאין להם כל פחד כזה יכולים להבין את המשמעות האמיתית של העדר תשוקה וויתור.

בכל מקום שבו פחד מהחיים מוטבע בדימוי – וזה קיים אצל אנשים רבים במידה מסוימת – הדרך היחידה שבה העדר תשוקה אמיתי יכול להיות מושג היא באמצעות התמודדות עם הפחד מהחיים ומאהבה. חשוב שתוכלו להסתכן בפגיעה ולשאת את הפחד שמשאלותיכם לא יתמלאו, במקום לנסות למנוע מעצמכם בכוח לעבור דרך שלב התפתחות חיוני זה.

רק אחרי שתטעמו מרצון את הפגיעות הקשורות בתשוקה, תהיו מסוגלים להשאיר את התשוקה מאחור. לא תוכלו לעשות זאת על ידי הליכה מסביב לכך, ידידי. לא תוכלו לאלץ את עצמכם להיות במצב של "העדר תשוקה" אליו עוד לא הגעתם; זה יהיה שקר ואפילו רמייה. כל עוד יש לכם עדיין תשוקות, עליכם להכיר בהן ולעבור דרכן על מנת לגדול מהן בכנות. בהדרגה, בצמיחה האורגנית שהתפתחות רוחנית הינה תמיד, הפגיעות יפחתו, לא בגלל שאתם מפחדים ונמנעים מהן אלא בגלל שאתם מוכנים להתמודד איתן. זוהי הדרך היחידה שבה ויתור והעדר תשוקה יכולים להיות מושגים ללא טעות ורמייה עצמית. ורק אתם, האנשים עצמם, יכולים לשפוט כמה זה שימושי למדוט על העדר תשוקה כרגע.

רק אם וכאשר תשתחררו לגמרי מהפחד מפני פגיעות ואכזבות, רק אז יהיה הזמן בשל, ידידי, ולא לפני כן! אם הכרחתם את עצמכם לוותר, בחרתם מתוך המניע הלא מודע של בריחה ממה שאתם מפחדים. זוהי הדרך התקפה היחידה: לקבל שיש לכם עדיין תשוקות ולקבל את מחירן. בגלל הקבלה, התשוקות שלכם יהיו שונות מאלו של אנשים שאין להם מטרות רוחניות. אנשים אלה יתנו לרצון-העצמי שלהם להוביל. נשלטים על ידי התשוקות שלהם, הם יתמרדו כנגד כל דבר וכל אדם שעומד בדרכם לסיפוק תשוקותיהם.

אבל אתם שהנכם בנתיב זה יכולים להעריך זרמים אלו, להתבונן בהם ממרחק ולשלוט בהם באופן מודע, בלי לתת להם פורקן אך גם בלי להדחיק אותם. אם תקשיבו לעצמכם ותפרשו את רגשותיכם, תהיו מסוגלים לראות היכן הרצון-העצמי שלכם, הגאווה והאגו דורשים סיפוק שהעצמי הגבוה שלכם חושב למוטעה. אלו שיוודעים שמטרת החיים אינה הסיפוק של רצון-עצמי ושמטרת החיים היחידה אינה אושר, אלא שהחיים ניתנים לכם כדי ללמוד הן מהאושר והן מהאומללות, לא ייכנעו לתשוקות של העצמי הנמוך. אם לעתים אינכם יכולים שלא להיכנע לעצמי הנמוך, תלמדו שיעור נוסף מכך. רק אלו שאינם בורחים מאומללות יכולים להשיג העדר תשוקה אמיתי, אם כי אולי רק זמן רב לאחר מכן. כך ששם טמונה התשובה, ידידי. וכשתשמעו מילים אלה, אני מקווה שלא תשתמשו ברעיון של העדר תשוקה וויתור כדי להצדיק את הפחדים הפנימיים שלכם מהחיים, מאהבה ומפגיעה. האם זה ברור?

הערה: כן.

שאלה: מה לגבי הבעיה של אנוכיות בתפילה?

תשובה: דנתי בכך בהזדמנויות שונות, אך אעשה זאת שוב, אולי בדגש מעט שונה, ידידי. אני יודע שאנשים רבים מפחדים שהתפילות שלהם הן אנוכיות. אך הדבר תלוי במידה רבה באופן שבו אתם מתפללים. אינכם יכולים לומר על שום פעולה שהיא אנוכית או לא בלי לבחון אותה. פרט למקרים קיצוניים, המניע שלכם הוא שקובע בכל התשוקות והעמדות. אנוכיות תמיד תלויה ב"איך". מאד פשוט לקבוע זאת. אם אתם מתפללים לדברים רק בגלל שאתם רוצים אותם ובגלל שיהיה נעים אם הם יהיו שלכם, ולא מתוך כל סיבה אחרת, אז, כמובן, זוהי תפילה אנוכית והיא לא תועיל כלל. כיוון שרק כוח רוחני טהור הנובע מתוך נשמתכם יהיה בעל השפעה. תפילה אנוכית מצביעה על אי הבנה של החיים ולכן היא מתבצעת באי אמת, גם אם אינכם לא ישרים באופן מכוון. אף על פי כן, מחשבה לא אמיתית, גם אם היא עשויה להיות תמימה ומתוך אמונה טובה, אינה יכולה לפגוש בכוחות האמיתיים של היקום. דומה מושך דומה, וחוק זה אינו ניתן לשינוי.

אחד הדברים הראשונים שאתם לומדים בנתיב זה הוא לשאול את עצמכם מה מניע אתכם להשתוקק לדבר מסוים; לשאול את עצמכם בנוגע לסיבות של התגובות הרגשיות שלכם. אם אינכם מוצאים את התשובה, תהיה זו התחלה טובה להתפלל לרצון להכיר את עצמכם ללא פחד ובאמת. לכן, במקרה כזה, תתפללו לכך שהמניעים שלכם יהפכו טהורים. דבר זה אינו יכול להיות מפורש כאנוכיות. יתרה מכך, בוודאי אין זה

אנוכי להתפלל לטובתם של יצורים אחרים. אם תוכלו להביא את עצמכם להתפלל למען אלו שפגעו בכם – ולהתכוון לכך – זו כשלעצמה היא פעולה של היטהרות. ואם אתם מתפללים לכוה ולהבנה כדי להתגבר על הפחד שלכם להתעמת עם עצמכם ולהתגבר על התנגדותכם להתפתח, אין כל דבר אנוכי בכך. אם אתם מאמינים שלרצות את האושר שנובע באופן בלתי נמנע מהיטהרות (אחרי שמגיעים לנקודה מסוימת) זה אנוכי, אזי הישארות לא מטוהר ואומלל יראו לכם כמטרה גבוהה יותר בגלל שהם יראו כבלתי אנוכיים!

בהקשר זה אתם מוכרחים להבין כיצד פועלים חוקי האלוהים: רק אלו שהנם מאושרים יוכלו להביא אושר לאחרים. אינני מתכוון לאושר זול וקל להשגה, אלא לדבר האמיתי שמגיע רק באמצעות עבודה קשה ושאיפה אחת לא יכול לקחת מכם. לעולם לא תראו אדם אומלל שיכול באמת להביא אושר לאחרים. דבר זה איננו אפשרי. אדם אומלל עשוי לעשות מעשה טוב, פעולה בלתי אנוכית יחידה, אך אין כל אפשרות שהוא יהפוך אדם אחר למאושר. לכן, ההיטהרות וההתפתחות שלכם צריכים להיות המטרה העיקרית של תפילתכם, חוץ מתפילה למען אחרים, ועליכם לראות באושר שינבע מכך תוצר לוואי, אמצעי להגיע למטרה, ולא המטרה עצמה.

אם אנוכיות, כלומר המשאלה להפוך מאושר, נכנסת למוטיבציה שלכם במידה מעטה בתחילת הטיפוס שלכם כלפי מעלה, הכירו בכך, אך אל תתרגשו מכך יותר מדי. קבלו את עצמכם כפי שהנכם, כלא מושלמים עדיין. גם אם המניע האנוכי אינו טהור כמו הציפייה לאושר רק כתוצר לוואי, זהו עדיין צעד קדימה בהכרה באמת. רק באמצעות טיהור עצמכם תוכלו להפוך מאושרים. אולם, האדם בעל דרגת התודעה הנמוכה יותר, מאמין שאושר נובע מכניעה לכל התשוקות המגיעות מן הטבע הנמוך.

אם אינכם משוחררים מאנוכיות – וכמעט אף אדם אינו משוחרר ממנה – ללא ספק בריא יותר לראות זאת בברור מאשר להדחיק זאת; בדרך זו האנוכיות רק תתחבא בנשמתכם ותגרום לכם נזק רב יותר מאשר ההכרה הברורה והאמיצה בקיומה. דעו שהמטרה היא גבוהה יותר, ודעו שאינכם עדיין שם, מבחינה רגשית.

הכירו גם בכך שאושר מבודד אינו אפשרי. החומה המפרידה מוכרחה להתמוטט, וזהו הדבר שכולכם מפחדים מפניו; זה מאיים עליכם. אינכם מכירים בכך שעל ידי שמירת החומה המפרידה שלכם אתם מכשילים את המטרה שלכם עצמכם ואתם סותרים את משאלתכם להתפתח, אשר קיימת באותה העוצמה כמו הפחד שלכם מפניה. כולם ראויים לאושר וכולכם ראויים להעניק אושר, ועם זאת אינכם יכולים להשיג מצבים אלה מבלי לאבד את נפרדותכם.

וכיצד תאבדו את נפרדותכם? על ידי עשיית אותו הדבר שנדמה לכם כקשה מכל. אולי זהו היותו על גאוותכם, מעבר דרך הבושה המדומה שלכם. כשתתייחסו לבעיה בדרך זו, תכירו בכך שבסוג זה של תפילה אין כל דבר אנוכי. כיוון שאלוהים רוצה שתהיו מאושרים. זוהי מסורת ארוכה של אי הבנה, לעתים קרובות לא מבוטאת, שלהיות איש אלוהים משמע להיות אומלל ורציני. להיות איש אלוהים נתפס כלהיות קדוש מעונה. דימוי זה מוטבע באנושות כולה. לא, ידידי, אין זה כך. לכן אל תרגישו אשמים אם גם אתם תהפכו למאושרים. אך אל תתפללו ישירות לאושר. התפללו לכוה וליכולת להסיר את המכשולים שהצבתם ביניכם לבין האושר. הכוונה בכך לעבור דרך האומללות, שגרמתם לעצמכם עקב טעויות ובורות. התוצאה תהיה האור הבהיר של שלוה, הרמוניה, יופי ושמחה שיהיו שלכם בלי קשר לפעולותיהם של אנשים אחרים. זוהי הרוח שצריכה להנחות אתכם בתפילותיכם.

שאלה: האם יותר לי לשאול מדוע זה כל כך קשה לעתים להתחיל בכלל להתפלל?

תשובה: כולכם יודעים שהתפתחותכם אינה מתקדמת מעלה או מטה לאורך קו ישר. היא נעה, עולה ויורדת בספירלות. ולעתים, בעודכם נמצאים בעקומת ירידה, אינכם מכירים בכך שאתם נמצאים צעד גבוה יותר מאשר כשהייתם על העקומה העולה האחרונה. למרות שהעקומה העולה האחרונה היתה, באופן כללי, נמוכה יותר מאשר העקומה היורדת הנוכחית, כל עקומה עולה מרגישה טוב יותר. הרגשתם התרוממות ושחרור שאינכם מרגישים בעקומה היורדת, אליה העלתם את עצמכם כעת. בכל פעם שאתם נמצאים בעקומת ירידה, אתם פוגשים בקונפליקטים שעדיין לא פתרתם. הם גורמים לכם לאי שקט; הם הופכים אתכם לחסרי מנוחה ומפחדים עד שתפתרו אותם בעזרת עבודה מאומצת ותבינו אותם; עד שתשלבו אותם בתמונה הכללית ביותר שאתם יכולים לתפוס כרגע. כשזה ייעשה, העקומה העולה תיכנס שוב לפעולה, ואתם תיהנו עוד מעט מהאוויר הצח של אמת שהרווחתם.

אך כאשר העקומה היורדת מגיעה שוב, אתם מוכרחים להעמיק לתוך החשכה של הבלבול והטעות שלכם, ודבר זה מנתק אתכם מהנהר האלוהי. אתם עשויים להתייחס לכך בפשטנות באמירה: "הדברים מדכאים; אני חווה דברים לא נעימים וזו הסיבה לכך שאני מנותק מהזרם האלוהי". אתם צודקים רק למחצה, וזה תמיד מסוכן. אי הנעימות שאתם חווים היא רק השתקפות, תוצאה הכרחית של הסיבה בתוכם שמחכה לצאת לאור. וזוהי הסיבה לכך שכשאתם בעקומת ירידה, אשר עשויה להשתנות באורכה בהתאם לאישיות ולבעיות הפנימיות שיש לפתור, הזרימה מתנתקת. אתם מוקפים שוב על ידי הרשמים החזקים של העולם הנגלה. אינכם יכולים יותר להתחבר להרגשת המציאות שאותה טעמתם בזמנים אחרים. הניתוק הוא הכרחי; הוא מעורר בכם מאבק להשיג שוב ניצחון. כל ניצחון משמעו עקומה עולה חדשה.

זה טבעי לגמרי שבתקופות כאלה של חשכה זמנית אינכם יכולים להרגיש באמת המוחלטת של אלוהים, אינכם מהדהדים אתה. אינכם יכולים לכפות זאת באמצעות הרצון שלכם. אבל מה שאתם כן יכולים וצריכים לעשות במהלך תקופות אלו הוא לחשוב בבהירות ובהיגיון על הממצאים שלכם לאור מה שאתם יודעים כעת, למרות שזמנית ידע זה מצוי רק במוחכם, ולחכות עד שהוא ימלא אתכם שוב.

היו מבורכים, יקירי.